

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/8/2018
Identifikačné číslo spisu: 1013200336
Dátum vydania rozhodnutia: 17.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1013200336.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariana Trenčana v právnej veci navrhovateľa: C.. V. S. D., X., bytom S. č. X, XXX XX H. proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/38/2013-55 z 26. septembra 2018 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/38/2013-55 z 26. septembra 2018 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 5.12.2013, ktorým odporkyňa podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj ZSP) a podľa § 1 opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2013 Z.z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2014 od 1.1.2014 zvýšila starobný dôchodok o 8,80 € na sumu 677, € mesačne; rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.10.2014, ktorým odporkyňa podľa ust. § 66 ods. 3 ZSP, zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie starobného dôchodku za obdobie dôchodkového poistenia od 01. júna 2005 do 31. augusta 2014; rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.12.2014, ktorým odporkyňa podľa ust. § 82 ZSP a § 1 písm. a/ Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 295/2014 Z.z., zvýšila navrhovateľovi od 01.01.2015 starobný dôchodok o pevnú sumu zvýšenia 5,20 € mesačne, na sumu 682,20 € mesačne a rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 24.03.2015, ktorým odporkyňa od 01.01.2015 zvýšila podľa § 293di ods. 1 a § 82 ZSP navrhovateľovi starobný dôchodok na sumu 816,30 € mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že súd potom čo zistil, že vec vedená pod sp. zn. 8Sd/38/2013, v ktorej sa navrhovateľ návrhom zo dňa 21.01.2014 a návrhom zo dňa 11.11.2014

domáhal preskúmania rozhodnutí odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.12.2013 a zo dňa 23.10.2014 a vec vedená pod sp. zn. 5Sd/18/2015, v ktorých podal navrhovateľ dňa 10.02.2015 a dňa 29.04.2015 návrh na preskúmanie rozhodnutí odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 04.12.2014 a zo dňa 24.03.2015, ktorými okrem rozhodnutia zo dňa 23.10. 2014 o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o zvýšenie starobného dôchodku za obdobie dôchodkového poistenia počas poberania starobného dôchodku, bola ostatnými rozhodnutiami zvýšená suma starobného dôchodku navrhovateľa, z toho dvoma na základe uvedenej zákonnej valorizácie dôchodkov a rozhodnutím zo dňa 24.03.2015 mu bol zvýšený starobný dôchodok od 01.01.2015 za obdobie dôchodkového poistenia počas poberania starobného dôchodku (ZSP v znení zákona č. 298/2014 Z.z.) spolu skutkovo súvisia, keďže sa týkajú zvýšenia sumy starobného dôchodku navrhovateľa, preskúmania dvoch rozhodnutí z dôvodu zákonnej valorizácie a dvoch rozhodnutí týkajúcich sa zvýšenia starobného dôchodku za obdobie dôchodkového poistenia, získané navrhovateľom počas poberania starobného dôchodku a obsah návrhov na preskúmanie veci je takmer identický, uznesením zo dňa 19.03.2018 č. k. 8Sd/38/2013-45 ich spojil na spoločné konanie.

Krajský súd mal za preukázané, že na základe podkladov pre výpočet zvýšenia sumy starobného dôchodku bol správne zistený a preukázaný skutkový stav, na ktorý bola v spojenej veci preskúmaných rozhodnutí správne aplikovaná príslušná právna úprava a vypočítaná suma zvýšenia starobného dôchodku je v nich správna a zákonná a z toho dôvodu sú všetky preskúmané rozhodnutia uvedené vo výroku spojenej veci zákonné a vecne správne a preto ich podľa § 250q ods. 3 O.s.p. potvrdil.

Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie z rovnakých dôvodov ako uvedených v samotnom opravnom prostriedku t. j. že Sociálna poisťovňa voči nemu postupovala diskriminačne, pretože v jeho prípade ide o poistencu s najvyššou kvalifikáciou a ako univerzitný profesor zo svojich vyšších príjmov stále prispieva v rámci povinných odvodov do Sociálnej poisťovne viac než je bežný odvod resp. kto tam odvádza len minimálne príspevky a podobne. Na základe toho aby nebol sociálne diskriminovaný mu pri zvyšovaní dôchodku tieto zvýšene príspevky treba jednoznačne zohľadniť inak o sociálnu diskrimináciu a jeho znevýhodňovanie a poškodzovanie podľa článku 12 Ústavy SR čo rovnako definuje aj čl. 14 Európskej konvencie o ľudských právach a rovnako aj Medzinárodný kovenant OSN o ekonomických, sociálnych a kultúrnych právach v čl. 212 a ďalšie medzinárodnoprávne dokumenty, ku ktorých jednoznačnému rešpektovaniu sa plnej miere zaviazala aj Slovenská republika a to aj v rámci Ústavy SR.

Odporkyňa označila dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní za neopodstatnené. Zdôraznila, že pri zvyšovaní starobného dôchodku v jednotlivých kalendárnych rokoch postupuje podľa právnych predpisov o sociálnom poistení konkrétne podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. a u navrhovateľa postupuje rovnako ako u iných poistencov. Skutočnosť či právna úprava zvyšovania dôchodkových dávok pevnou sumou je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky nie je predmetom preskúmacieho konania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ale patrí do kompetencie Ústavného súdu Slovenskej republiky. Odporkyňa trvala na tom, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne. Napadnutý rozsudok navrhla ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 17. decembra 2019 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 <. O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov na základe ktorých

krajský súd rozhodol.

Podľa § 219 ods. O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. je predmet súdneho konania vymedzený tým, čo bolo predmetom rozhodnutia, napadnutého opravným prostriedkom. Inými nárokmi, než boli riešené napadnutým rozhodnutím, sa súd zaoberať nemôže.

V konaní nebolo sporným, že predmetom tohto konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 5.12.2013, 23.10.2014, 04.12.2014 a 24.03.2015 o starobnom dôchodku navrhovateľa.

V súvislosti s preskúmaným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 05.12.2013 krajský súd správne pripomenul, že navrhovateľovi bol právoplatným rozhodnutím zo dňa 17.10.2005, v spojení s právoplatným rozhodnutím zo dňa 30.03.2006, priznaný starobný dôchodok od 01.06.2005, ktorých správnosť a zákonnosť preskúmal a rozsudkom č. k. 6Sd/500/2005-44 zo dňa 23.02.2007 potvrdil Krajský súd v Bratislave a následne tento rozsudok potvrdil Najvyššieho súdu SR rozsudkom sp. zn. 7So/102/2007 zo dňa 17. júla 2007. Navrhovateľ ku dňu 01.01.2014 poberal starobný dôchodok v sume 668,20 € mesačne, ktorý bol podľa § 82 ZSP a § 1 písm. a/ Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2013 Z. z. (ďalej len „MPSVaR SR“) od 1. januára 2014 zvýšený o pevnú sumu zvýšenia o 8,80 € mesačne, na sumu 677,- € mesačne a preto krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa pri zvýšení starobného dôchodku navrhovateľa postupovala správne, v súlade s citovanými ustanoveniami ZSP a vykonávacieho predpisu a správne určila aj sumu zvýšenia starobného dôchodku.

Sumu zvýšenia dôchodku citovaným rozhodnutím odporkyne o zvýšení starobného dôchodku z dôvodu valorizácie (ktoré je predmetom prieskumu), navrhovateľ namietal všeobecne, t. j. bez konkrétneho poukazu na to, v čom odporkyňa pri určení zvýšenia sumy dôchodkovej dávky pochybila a ktorý by navyše bol podporený konkrétnymi dôkazmi a príslušnými právnymi predpismi. V nadväznosti na tieto námietky krajský súd poukázal na rozsudok sp. zn. ISo/28/2015 zo dňa 01.12.2016, ktorým NS SR potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/38/2013-28 zo dňa 20.01.2015, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne zo dňa 06.12.2012 o zvýšení starobného dôchodku navrhovateľa o pevnú sumu zvýšenia dôchodkovej dávky od 01.01.2013, podľa ust. § 82 ZSP a § 1 Opatrenia Ministerstva práce a sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2012 Z. z.. V citovanom rozsudku Najvyšší súd SR v obdobnej preskúmanej veci z dôvodu valorizácie (zvýšenie SD pre rok 2013), s rovnakými účastníkmi a na identické námietky navrhovateľa, najmä vo vzťahu k jeho vyjadreniam o protiústavnosti a porušovaní princípu solidarity v dôchodkovom systéme, poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 16/06 zo dňa 2. júla 2008, v ktorom je okrem iného uvedené, že každoročnú valorizáciu dôchodkových dávok je možné považovať za súčasť základného práva na primerané hmotné zabezpečenie v starobe podľa čl. 39 ods. 1 ústavy a podľa čl. 30 ods. 1 listiny a z tohto pohľadu ju treba aj posudzovať. Navrhovateľova nespokojnosť s aplikáciou sociálneho poistenia v SR, so zohľadňovaním „zásluhovosti“ pri výpočte dávky, tzn. aj zvýšení dávky, nie je predmetom súdneho konania. Krajský súd konštatoval, že navrhovateľ v tomto konaní uviedol obsahovo rovnaké námietky ako v konaní o priznaní starobného dôchodku (právoplatné rozhodnutie zo dňa 17.10.2005 v spojení s rozhodnutím z 30.03.2006), v oboch napadol princíp solidarity, ktorý považuje za protiústavný a ktorým odôvodnil svoju požiadavku na adekvátne zvýšenie sumy starobného dôchodku, zodpovedajúce jeho príspevkom na sociálne zabezpečenie z jeho vysokých príjmov plynúcich z vysokého postu, ktorý zastával v OSN a nesúhlasil so zvýšením v rovnakej výške, ako ostatným dôchodcom čo považoval za diskrimináciu voči nemu a v tejto súvislosti krajský súd správne poukázal na to, že k tejto námietke jeho diskriminácie sa už vyjadril Najvyšší súd SR aj v rozsudku sp. zn. 7So/102/2007 zo dňa 17.07.2007, v ktorom poukázal na judikatúru ESĽP s tým, že navrhovateľ nepreukázal, že by s ním bolo zaobchádzané odlišne ako s inými dôchodcami, ktorí sa ocitli v podobnej situácii. Krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa správne a zákonne rozhodla o zvýšení starobného dôchodku z dôvodu valorizácie, suma zvýšenia bola určená v súlade s účinnými právnymi predpismi a z uvedeného dôvodu napadnuté rozhodnutie odporkyne zo dňa

05.12.2013 ako vecne správne potvrdil.

V súvislosti s ďalším preskúmaným rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23.10.2014, ktorým odporkyňa podľa ust. § 66 ods. 3 ZSP zamietla zvýšenie starobného dôchodku navrhovateľa za obdobie dôchodkového poistenia, získané počas poberania starobného dôchodku, mal súd dôvodne za preukázané, že navrhovateľ podal žiadosť z 25.08.2014 o zvýšenie starobného dôchodku za obdobie dôchodkového poistenia od 01. júna 2005 do 31. augusta 2014 a má právoplatným rozhodnutím zo dňa 17.10.2005 v spojení s právoplatným rozhodnutím zo dňa 30.03.2006 priznaný starobný dôchodok od 01.06.2005, z čoho vyplýva, že obdobie dôchodkového poistenia od 01.06.2005 do 31.08.2014 je už obdobím poberania starobného dôchodku. Navrhovateľovi teda naďalej trvá dôchodkové poistenie z titulu výkonu zamestnania, ktoré trvalo aj v požadovanom období od 01.06.2005 do 31.08.2014 a krajskému súdu nemožno vyčítať, že sa stotožnil s odôvodnením aj tohto rozhodnutia odporkyne právne založenom na ust. § 66 ods. 3 ZSP, podľa ktorého suma starobného dôchodku poistenca, ktorý bol dôchodkovo poistený počas poberania starobného dôchodku, je možné podľa § 66 ods. 3 ZSP zvýšiť až odo dňa nasledujúceho po zániku dôchodkového poistenia. Z cit. ust. vyplýva, že zvýšenie sumy starobného dôchodku je podmienené zánikom dôchodkového poistenia poberateľa starobného dôchodku, ktorým je aj navrhovateľ. Takáto právna úprava ZSP trvala do 31.12.2014. V čase rozhodovania o žiadosti na zvýšenie starobného dôchodku navrhovateľa, rozhodnutím zo dňa 23.10.2014, takáto právna úprava platila a krajský súd má za to, že odporkyňa rozhodla správne na základe zistených skutočností trvania dôchodkového poistenia navrhovateľa ako poberateľa starobného dôchodku. Jeho všeobecné námietky bez ich konkretizácie sú aj v tomto opravnom prostriedku nedôvodné. Súd dospel k záveru, že odporkyňa správne a zákonne rozhodla o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o zvýšenie starobného dôchodku za obdobie dôchodkového poistenia od 01.06.2005 do 31.08.2014 a preto napadnuté rozhodnutie odporkyne zo dňa 23.10.2014 ako vecne správne potvrdil.

V kontexte zistení a záverov predchádzajúcich rozhodnutí krajský súd správne vyhodnotil aj preskúmané rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 4. decembra 2014, ktorým odporkyňa pôvodne zvýšila navrhovateľovi starobný dôchodok o pevnú sumu zvýšenia dôchodku na sumu 682,20 € mesačne od 01.01.2015 (v zmysle ust. § 82 ZSP a § 1 písm. a/ Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 295/2014 Z.z., keď sumu starobného dôchodku vyplácanú navrhovateľovi k 31.12.2014 vo výške 677,- € mesačne zvýšila o 5,20 € mesačne, t. j. o pevnú sumu zvýšenia určenú pre rok 2015 na celkovú sumu starobného dôchodku 682,20 € mesačne od 01.01.2015) ako súladné so zákonom a vecne správne, ktorého efekt bol nahradený následným rozhodnutím z 24. marca 2015, ktorým odporkyňa od 1. januára 2015 zvýšila navrhovateľovi starobný dôchodok za obdobie dôchodkového poistenia (ďalej len „ODP“), získané počas poberania starobného dôchodku podľa § 293di ods. 1 ZSP na sumu 816,30 € mesačne). Krajský súd vychádzajúc zo zistených skutočností dôvodne konštatoval, že odporkyňa na daný skutkový stav správne aplikovala ust. § 293di ods. 1 v spojení s ust. § 66 ods. 3 ZSP, ktoré nadobudlo účinnosť dňom 01.01.2015 (podľa novely ZSP zavedenej zákonom č. 298/2014 Z.z.), ktorým sa zaviedlo automatické (t. j. aj bez žiadosti) zvýšenie sumy starobného dôchodku bez splnenia podmienky zániku dôchodkového poistenia aj pre tých poberateľov starobného dôchodku, ktorých dôchodkové poistenie trvalo k 31. decembru 2014 a z tohto dôvodu im doteraz nemohol byť zvýšený starobný dôchodok na ich žiadosť (tak ako v prípade navrhovateľa). Odporkyňa určila navrhovateľovi sumu zvýšenia starobného dôchodku k 01.01.2015, za obdobie dôchodkového poistenia získané počas poberania starobného dôchodku, t. j. od 1. júna 2005 do 31. decembra 2014, vypočítanú ako súčin súčtu jednej polovice získaných osobných mzdových bodov 12,54485 (25,0897:2) a aktuálnej dôchodkovej hodnoty k 01.01.2015 - 10,6865 a suma zvýšenia je 134,06053952 €. Navrhovateľ poberal k 31.12.2014 starobný dôchodok vo výške 677,- € mesačne a so sumou zvýšenia je výška starobného dôchodku 811,10 € mesačne. Táto bola ešte podľa § 82 ZSP a § 1 písm. a/ Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 295/2014 Z.z pre rok 2015, zvýšená od 01.01.2015 o pevnú sumu zvýšenia starobného dôchodku 5,20 € a celková suma starobného dôchodku je od 01.01.2015, 816,30 € mesačne.

Krajský súd oprávnene považoval námietky navrhovateľa uvedené v opravnom prostriedku aj proti tomuto rozhodnutiu za nedôvodné s poukazom na to, že k zvýšeniu sumy starobného dôchodku

vypočítanej za obdobie od 01.06.2005 do 31.12.2014 neuviedol žiadne konkrétne námietky, jeho námietky zostali vo všeobecnej rovine tak ako aj pri ostatných preskúmaných návrhoch s tým, že v tomto sa odvolával na zverejnenie postupov odporkyne v dennej tlači a z publikovaného porovnania si vypočítal zvýšenie sumy starobného dôchodku o 35 až 40,- € vyššie, ako mu bolo priznané. Znovu poukázal na to, že pri výpočte a zvyšovaní dôchodku je diskriminovaný, čo považuje za protiústavné. V súvislosti s uvádzanými námietkami navrhovateľa krajský súd opakovane konštatoval, že sa nimi v predchádzajúcich konaniach zaoberal aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 1So/28/2015 zo dňa 01.12.2016, ktorým potvrdil rozsudok tunajšieho súdu č. k 8Sd/38/2013-28 zo dňa 20.01.2015, potvrdzujúci rozhodnutie odporkyne zo dňa 06.12.2012, ktorým pevnou sumou (podľa zákonnej valorizácie) zvýšila starobný dôchodok navrhovateľa podľa § 82 a § 1 Opatrenia Ministerstva práce a sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2012 Z.z. od 01.01.2013. Najvyšší súd SR v rozsudku na vyjadrenie navrhovateľa o protiústavnosti princípu solidarity v dôchodkovom systéme poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 16/06 z 2. júla 2008. Taktiež k jeho námietke diskriminácie sa vyjadril v predchádzajúcom konaní už Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 7So/102/2007 zo dňa 17.07.2007, v ktorom poukázal na judikatúru ESLP s tým, že navrhovateľ nepreukázal, že by s ním bolo zaobchádzané odlišne ako s inými dôchodcami, ktorí sa ocitli v podobnej situácii. Súd správne pripomenul povinnosť vychádzať z príslušných právnych predpisov a nie z informácií uverejnených v médiách s tým, že odvolávanie sa na postupy odporkyne uvedené v tlači nie sú preňho žiadnym spôsobom záväzné.

V súvislosti s opakovanými námietkami navrhovateľa odvolací súd opätovne odkazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 16/06 z 2. júla 2008, podľa ktorého „v zmysle článku 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky majú občania právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa. V tomto prípade je to práve primerané hmotné zabezpečenie pri nespôsobilosti (zdravotnej) na prácu prostredníctvom systému dôchodkového zabezpečenia, v ktorom kľúčovú pozíciu má sociálne poistenie. Sociálne poistenie ako systém založený na poistnom princípe, osobnej participácii premietajúcej sa do zohľadňovania „zásluhovosti“ pri výpočte dôchodkovej dávky, na sociálnej solidarite a na garancii štátu je založený na princípoch, ktoré sa premietajú nielen do výpočtu dôchodkovej dávky, ale premietajú sa aj do systému jej zvyšovania, ktoré sa podľa všeobecného mechanizmu zákona č. 461/2003 Z.z. má realizovať každý kalendárny rok, s ohľadom na medziročný rast spotrebiteľských cien a rast priemernej mzdy v národnom hospodárstve. Tento mechanizmus podlieha vopred presne ustanoveným pravidlám a s takto založenou valorizáciou sociálny systém počíta tak, aby dôchodkový systém bol funkčný a spoľahlivý. Tým, že integrálnou súčasťou systému sociálneho poistenia sú tak dôchodkové dávky, ako aj ich valorizácia pravidelne uskutočňovaná každoročne v určitom čase a podľa určitých kritérií, možno ju považovať za súčasť základného práva na primerané hmotné zabezpečenie v starobe podľa čl. 39 ods. 1 ústavy a podľa čl. 30 ods. 1 listiny a z tohto pohľadu ju treba aj posudzovať. "

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o tom, o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutých rozhodnutí odporkyne resp. konania, ktoré im predchádzalo, ktoré by odôvodňovali ich zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil záverom o správnosti postupu odporkyne a poukazom na relevantné ustanovenia, z ktorých pri ustálení výšky starobného dôchodku navrhovateľa vychádzala a v primeranom rozsahu zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľa. Správne pripomenul povinnosť správneho orgánu aplikovať príslušné právne predpisy, ktoré platia v čase jeho rozhodovania a správne zdôraznil absenciu zákonného podkladu pre postup, ktorého sa navrhovateľ domáhal.

V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva účastníka skutočnosť, že súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutia podľa jeho predstáv. V zmysle obsahu

rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces". Iné uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005 konštatuje, že: „Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 OSP. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 OSP)".

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, že napadnuté rozhodnutia odporkyne sú v súlade so zákonom, pričom námietky navrhovateľa vytykajúce diskriminačný prístup voči nemu neboli dôvodné a teda spôsobilé spochybníť ich zákonnosť, preto napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý v odvolacom konaní nebol úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.